

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXVI. — Wydana i rozesłana dnia 12. maja 1910.

Treść: (Nr 91—94.) 91. Rozporządzenie, dotyczące wyjątkowego zezwolenia na używanie środków płatniczych niemieckiej waluty państwowej i waluty frankowej do uiszczania wpłat na przeznaczone do Niemiec, względnie do Włoch przekazy pocztowe w urzędach pocztowych Riezlern, Mittelberg i Hinterriss, względnie w urzędzie pocztowym Turano w Val vestino. — 92. Ustawa, dotycząca zakazu dzielenia budynków na części materyalne w okręgach sądów obwodowych Trydent i Rovereto i okręgach sądów powiatowych Ampezzo i Buchenstein. — 93. Obwieszczenie, dotyczące koncesjonowania normalnotorowej linii kolejki elektrycznej z Parku Waleryi do Lasu Cesarskiego w Poli. — 94. Rozporządzenie, dotyczące uzupełnienia spisu norm prawa państwowego, skarbowego i administracyjnego, które należy uwzględnić przy egzaminie sędziowskim.

91.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu w porozumieniu z Ministerstwem handlu z dnia 6. kwietnia 1910,

dotyczące wyjątkowego zezwolenia na używanie środków płatniczych niemieckiej waluty państwowej i waluty frankowej do uiszczania wpłat na przeznaczone do Niemiec, względnie do Włoch przekazy pocztowe w urzędach pocztowych Riezlern, Mittelberg i Hinterriss, względnie w urzędzie pocztowym Turano w Val vestino.

Na zasadzie § 13., części III. rozporządzenia cesarskiego z dnia 21. września 1899, Dz. u. p. Nr. 176, dopuszcza się wyjątkowo, począwszy od dnia ogłoszenia niniejszego obwieszczenia, rodzaje monet i pieniędzy niemieckiej waluty państwowej, wymienione w tabeli pieniężnej c. k. austriackich kolei państwowych, do uiszczania wpłat na przeznaczone do Niemiec przekazy pocztowe w urzędach pocztowych Riezlern, Mittelberg i Hinterriss.

Dalej zezwala się wyjątkowo, aby począwszy od wspomnianego dnia przyjmowano w urzędzie pocztowym Turano w Val vestino przy nadawaniu przekazów pocztowych do Włoch wpłatę w rodzajach monet i pieniędzy waluty frankowej, wymienionych w tabeli pieniężnej c. k. austriackich kolei państwowych.

Środki płatnicze niemieckiej waluty państwowej przyjmować się będzie w stosunku 10 marek równe 11 koronom 76 halierzom, a środki płatnicze waluty frankowej w stosunku 10 franków równe 9 koronom 52 halierzom.

Biliński wlr.

Weiskirchner wlr.

92.

Ustawa z dnia 27. kwietnia 1910,

dotycząca zakazu dzielenia budynków na części materyalne w okręgach sądów obwodowych Trydent i Rovereto i okręgach sądów powiatowych Ampezzo i Buchenstein.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam, co następuje:

§ 1.

Postanowienia ustawy z dnia 30. marca 1879, Dz. u. p. Nr. 50, dotyczące podziału budynków na części materialne, zostają rozciągnięte na niepodlegające im dotychczas obszary uksiążęconego Hrabstwa Tyrolu.

§ 2.

W gminach katastralnych, dla których już otwarto księgę gruntową, wchodzi ustawa niniejsza w życie z dniem ogłoszenia, zaś w innych gminach katastralnych z dniem otwarcia księgi gruntowej.

§ 3.

Wykonanie ustawy tej poruczam Memu Ministrowi sprawiedliwości.

Wiedeń, dnia 27. kwietnia 1910.

Franciszek Józef wkr.

Bienert wkr.

Hochenburger wkr.

93.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 1. maja 1910,

dotyczące koncesjonowania normalnotorowej linii kolejki elektrycznej z Parku Waleryi do Lasu Cesarskiego w Poli.

Na zasadzie i w myśl postanowień ustaw o kolejach niższego rzędu z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, i z dnia 29. grudnia 1908, Dz. u. p. Nr. 264, nadało c. k. Ministerstwo kolei żelaznych w porozumieniu z interesowanymi c. k. Ministerstwami, tudzież c. i k. wspólnem Ministerstwem wojny spółce akcyjnej „Istryjska Spółka zakładów elektrycznych i kolejek“ w Poli żądana koncesję na wybudowanie i utrzymywanie w ruchu normalnotorowej linii kolejki elektrycznej od Parku Waleryi w Poli przez Via Siana do Lasu Cesarskiego w Poli, a to pod następującymi warunkami i zastrzeżeniami:

§ 1.

Co do koncesjonowanej kolei żelaznej korzysta koncesjonaryuszka z ulg skarbowych, o których mowa w artykule V. ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895.

Okres uwolnień od podatków, przewidzianych w artykule V., lit. d) powyższej ustawy, ustanawia się na czas do dnia 18. sierpnia 1919.

§ 2.

Koncesjonaryuszka jest obowiązana utrzymywać wspomnianą na wstępie kolej w nieprzerwanym ruchu przez cały okres koncesyjny, trwający do dnia 31. grudnia 1958.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego zobowiązania złożyć ma koncesjonaryuszka na żądanie c. k. rządu odpowiednią kaucję w papierach wartościowych, nadających się do lokacji pieniędzy sieroch.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania można uznać kaucję tę za przepadłą.

§ 3.

Celem wybudowania koncesjonowanej kolei nadaje się koncesjonaryuszce prawo wywłaszczania podług przepisów ustawowych, w tej mierze obowiązujących.

Takie same prawo przyznane będzie koncesjonaryuszce także co do ewentualnej budowy tych kolei dojazdowych, których budowę c. k. rząd uznałby za odpowiadającą interesom publicznym.

§ 4.

O ileby koncesjonowana kolej miała być poprowadzona przez drogi publiczne, ma koncesjonaryuszka postarać się o pozwolenie na to u osób, które są obowiązane do utrzymywania dróg tych, względnie u władz i organów, które według obowiązujących ustaw są powołane do udzielania pozwolenia na używanie drogi.

§ 5.

Przy budowie koncesjonowanej kolei i ruchu na niej stosować się ma koncesjonaryuszka do osnowy tego dokumentu koncesyjnego, do technicznych warunków koncesyjnych, ustanowionych przez c. k. Ministerstwo kolei żelaznych, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, w szczególności do ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, i do regulaminu ruchu na kolejach żelaznych z dnia 16. listopada 1851, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852, o ile one w myśl postanowień rozdziału B ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, mają zastosowanie do kolei niższego rzędu, dalej do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane, wreszcie do zarządzeń c. k. Ministerstwa kolei żelaznych i innych władz powołanych.

§ 6.

Zresztą należy uważać wspomnianą na wstępie linię kolejki za istotną część składową przedsiębiorstwa kolejowego, stanowiącego przedmiot obwieszczenia c. k. Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 18. sierpnia 1904, Dz. u. p. Nr. 92, o koncesyowaniu dwóch normalnotorowych linii kolejek elektrycznych w Połi, skutkiem czego §§ 7. do 18. włącznie powyższego obwieszczenia mają mieć analogiczne zastosowanie także do wspomnianej na wstępie linii kolejki.

Wrba wlr.

94.

Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości z dnia 5. maja 1910,

dotyczące uzupełnienia spisu norm prawa państwowego, skarbowego i administracyjnego, które należy uwzględnić przy egzaminie sędziowskim.

Na zasadzie § 12. ustawy z dnia 27. listopada 1896, Dz. u. p. Nr. 217. uzupełnia się spis, wspomniany w § 25. rozporządzenia Ministra sprawiedliwości z dnia 1. listopada 1900, Dz. u. p. Nr. 182, zamieszczając w nim następujące przepisy, wydane w czasie od listopada 1900. W spisie tym nie są przytoczone ustawy pomocnicze, wydane od tego czasu w dziedzinie materalnego i formalnego prawa cywilnego i karnego (na przykład ustawa o rozszerzeniu odpowiedzialności kolei żelaznych, o spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością, ustawa o odpowiedzialności za samochody, ustawa czekowa, ustawa o pomocnikach handlowych, ustawa o sądownictwie sądów krajowych wyższych i sądu najwyższego, o kosztach obrońcy węzła małżeńskiego i odpowiedzialności zastępców stron za należytości, o umieszczeniu pieniędzy pupilów i kurandów, nowa ustawa o ochronie wyborów i o choro-
bach zwierzęcych).

Prawo państwowe:

Ustawy z dnia 26. stycznia 1907, Dz. u. p. Nr. 15 i Nr. 16, którymi zmieniono ustawę zasadniczą o reprezentacji państwa.

Prawo skarbowe:

Główne zasady ustawy z dnia 18. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 74. o należytościach od przeniesienia majątku, zwłaszcza §§ 7., 9., 11. do 18.

Prawo administracyjne:

Ustawa z dnia 25. października 1901, Dz. u. p. Nr. 26 z roku 1902, o obrocie masłem, serem, masłem topionem, smalcem wieprzowym i ich surogatami (§§ 15. do 19.).

Ustawa z dnia 4. stycznia 1903, Dz. u. p. Nr. 10, którą wydano niektóre zmiany i uzupełnienia ustawy z dnia 1. kwietnia 1875, Dz. u. p. Nr. 67, o organizacji giełd (§§ 1., 16. do 22.).

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 18. kwietnia 1905, Dz. u. p. Nr. 64, dotyczące ogłoszenia regulaminu telegraficznego (§§ 4. do 7.).

Główne zasady ustawy z dnia 5. lutego 1907, Dz. u. p. Nr. 26, dotyczącej uzupełnienia i zmiany ordynacji przemysłowej (§§ 1., 3., 51., 55., 56., 57., 98., 98. a, 99., 99. b, 100., 100. a, 103. a, 104., 114. b, 138., 139., 141., 142., 143.).

Ustawa z dnia 27. lutego 1907, Dz. u. p. Nr. 59, dotycząca gminnych urzędów pośrednictwa (zmiana i uzupełnienie postanowień ustawy z dnia 21. września 1869, Dz. u. p. Nr. 150) wraz z wydanymi ustawami krajowymi.

Ustawa z dnia 12. kwietnia 1907, Dz. u. p. Nr. 210, o kupczeniu winem, moszczem winnym i zacierem winnym wraz z rozporządzeniem wykonawczem z dnia 27. listopada 1907, Dz. u. p. Nr. 256.

Główne zasady rozporządzenia z dnia 10. października 1908, Dz. u. p. Nr. 223, o sądach polubownych dla ubezpieczenia pensyjnego.

Hochenburger wlr.

